

Siionin virret 108 + 116 ehdotus

toisinto Etelä-Pohjanmaalta

1. On yksin-ker-tai - suus sa - no - a help-po suul - la, vaan työ - läs
Aa - da-min uh-mak-kuus ei tah-do sii - tä kuul - la, vaan it - se

yk-sin-ker - tai - sek - si tul - la on. Niin kaik-ki - nai - nen
kamp-pai-lee ja vaa - tii huo-mi - on.

vii - sa - us mai-nen him - me-nee luo-na tai - vaal-lis - ten lah - jo -
jen. Kur - kot - taa luot - ta-mus luok - se - si, Rak-ka - us.

Har - taas - ti lap-sen - kal - tai-suut-ta i - kä - vöin. En e - nää

tah-do va - kuu - tel - la o - min töin.

1. On yksinkertaisuus
sanoa helppo suulla,
vaan työläs yksinkertaiseksi tulla on.
Aadamin uhmakkuus
ei tahdo siitä kuulla,
vaan itse kamppailee ja vaatii huomion.
Niin kaikinainen
viisaus mainen
himmenee luona taivaallisten lahjojen.
Kurkottaa luottamus
luoksesi, Rakkaus.
Hartaasti lapsen kaltaisuutta ikävöin.
En enää tahdo vakuutella omin toin.

2. On ollut toivoni
ylettää Jumalaani.
Nyt vaatimattomaksi tulla tahtoisin.
Opeta, Herrani,
katsomaan auttajaani.
Kasvamaan auta armoon yhä syvemmin.
Viivynkin tässä
nyt kerjäämässä.
Kahleista synnin vapauten ikävöin
näkemään paremmin
sydämen pohjaankin,
kun siellä hoidat yksinkertaisuudessa,
sieluni kiittää, veisaa hiljaisuudessa.

3. Pois oma hurskaus
karkota sydämeistä.

Tee minut luuloistani aivan tyhjäksi.

**Ankarin kiusaus
ei armahdusta estä.**

Näin tahdon tulla pienemmäksi, köyhäksi.

Jos sydän häilyy,
kuitenkin säilyy

salattu toivo sinussa, Lunastaja.

Jos eksyn, poikkeen,
muistuta uudestaan:

En muuta voi kuin lapsen lailla uskoa

ja yksinkertaisuutta yhä rukoilla.

Lars T. Nyberg

suom. E. Lagus

uud. W. Malmivaara, J. Haavio

uud. L-M. Renko